

[Finansministeren.]

ser altsaa, jeg bliver nødsaget til at gentage, hvorledes Forholdet er. Der var i Udvalget stillet tre Ændringsforslag, som jeg ikke kunde acceptere, og som jeg derfor maatte tilbagevise. Efter en Forhandling i Udvalget om, hvorledes der kunde være Mulighed for at tilvejebringe Enighed om Forslaget, der igen kunde muliggøre den efter min Mening saa stærkt paakrævede Nedsættelse af Omsætningsskatterne, berørte jeg selv den Mulighed for at opnaa Enighed, at man kunde tage en ret betydelig Nedsættelse af Cigarafgiften og til Gengæld en Forhøjelse af Afgiften paa Cigaretter. Af den Forhandling, der derefter fandt Sted, fik jeg det Indtryk, særlig gennem Udtalelser fra Ordføreren for Socialdemokratiet, at der var en Mulighed for at komme frem ad denne Vej, og derefter udarbejdede Administrationen, efter Samraad med Repræsentanter for de forskellige Sider af Erhvervet, dette Forslag, der altsaa ikke er udarbejdet af Udvalget, men af Administrationen.

Med Hensyn til det ærede Mindretals Bemærkning om, at der kan komme stærke Spring i Priserne, skal jeg naturligvis indrømme dette; det er Tilfældet med alle Gruppeskalaer, og det bliver for saa vidt i højere Grad Tilfældet, naar man imødekommer det Ønske, der altid og ligeledes ved denne Lejlighed har været fremsat fra Erhvervenes Side: at man skal have faa, men brede Grupper. Det er dette Ønske, som her er efterkommet, og naturligvis kommer der da Spring i Beskatningen, det er uundgaeligt. Men Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal gaa til en procentvis Beskatning ligesom for Cigarernes Vedkommende, eller man skal fastholde Banderolebeskatningen, er saa grundigt overvejet i sin Tid af Tobakskommissionen, der jo afgav Betænkning i 1921, tror jeg det var, og efter denne Overvejelse mente man, alt taget i Betragtning, at det var det rigtigste at bevare Banderolebeskatningen.

Hvad angaar Ændringsforslag Nr. 2, hvorefter det ved Siden af 8-Pakninger ogsaa skulde være tilladt at have 7-Pakninger, skal jeg sige, at dette kan jeg ikke acceptere, thi et saadant Forslag vilde medføre en ikke uvæsentlig Forøgelse af den allerede rigeligt beregnede Avance for Fabrikationen og Handelen. Forslaget er jo helt igennem udarbejdet paa det Grundlag, at den nuværende Avance saa vidt muligt skal oprettholdes, men giver man Tilladelse til denne 7-Pakning uden tillige at forandre Prisgrænserne, saa forøger man Avancen væsentlig.

Spørgsmaalet om en 7-Pakning er selvfølgelig grundigt overvejet baade i Folketingsudvalget og under Forhandlingerne med Erhvervenes Repræsentanter, men der er ikke fundet nogen farbar Vej til Etablering af dette, og den her foreslaaede Vej maa jeg ligeledes anse for ufarbar.

Endelig skal jeg sige et Par Ord om Mindretallets Hovedforslag, som jo er dette, at de 4½ Mill. Kr. Nedsættelse af Cigarafgiften skal bortfalde, for at disse Penge kan fordeles til Kommunerne til Lettelse af Medicinaludgifterne. Dette Forslag falder jo fuldstændig udenfor Rammen af det, der har været Tanken, nemlig at indføre en anden Fordeling af Tobaksbeskatningen, og det falder tillige udenfor Rammen med Hensyn til selve Forslagets finansielle Økonomi. Som ærede Medlemmer vil erindre, fremhævede jeg, at naar der paa mit oprindelige Forslag, der gik ud paa at sætte den laveste Cigaretafgift til 110, var beregnet ca. 1⅓ Mill. Kr. som Forbrugsnedgang, vil naturligvis Forbrugsnedgangen blive større, naar man gaar op til 140. Nu accepterer det ærede Mindretal de 140, men Mindretallet byder ikke nogen Kompensation for den yderligere Nedgang i Cigaretforbruget, der derved vil finde Sted. En saadan Kompensation har jeg søgt for det første i den Forhøjelse af Cigarillosbeskatningen, som det ærede Mindretal ikke ønsker, og dernæst og navnlig i Forventningen om, at der vil finde en Standsning Sted i Nedgangen af Cigarforbruget og antagelig en Opgang i dette Forbrug, som jeg kan betragte som en Kompensation for den forøgede Nedgang i Cigaretforbruget. Hvis denne Kompensation bortfalder, kan man enten ikke regne med, at der bliver 4½ Mill. Kr. til denne Fordeling, eller med det anslaaede Beløb til Nedsættelse af Omsætningsskatterne, hvorved ogsaa Forslagets finansielle Ligevægt forstyrres. Men i det hele taget maa jeg hævde, at Mindretallets Forslag falder ganske udenfor Rammen og Tanken med dette Lovforslag, som var en Forhøjelse af Tobaksbeskatningen som Helhed og til Gengæld en tilsvarende Nedsættelse af andre indirekte Afgifter, af de meget trykkende Omsætningsafgifter. Her foreslaar man nu i Stedet for dette at anvende et Beløb af 4½ Mill. Kr. til Fordeling til Kommunerne til Nedsættelse af Medicinaludgifterne. Jeg siger, som jeg sagde i Folketinget, at jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at hvis der ikke var opstaaet denne Unighed om, hvordan Tobaksbeskatningen skulde være, vilde det ikke være faldet det ærede Mindretal ind